

El gos batejat amb vi, endimoniat.

La Cassanella

L'autoria de la descoberta correspon al nostre amic **Carles Garcia**: enamorat d'Alpens, i un dels artífex de la fundació de la colla dels [Diablers Rocadepena d'Alpens](#).

Dit i fet, doncs, Carles. Gràcies.

Un dia es va presentar un home d'Alpens a la rectoria de les Llosses. Quan aquest va trucar a la porta, a dos quarts d'una del migdia, el rector ja estava assegut a taula dinant. Va sortir la majordoma i li va preguntar què volia. L'home estava molt nerviós, ratllant la desesperació va dir:

- Haig de parlar amb el rector tan aviat com sigui possible.

- Doncs haureu d'esperar una estona, perquè el rector està dinant.

- De cap de les maneres no em puc pas esperar, tant se val que estigui dinant, és que jo haig de parlar amb el rector abans de mitja hora. Són dos quarts d'una i només tinc de temps fins a l'una.

La majordoma va comunicar el rector que aquell home tenia molta pressa i mostrava una gran angoixa. El capellà va dir:

- Que esperi una mica, que ja acabo de dinar i així el podré atendre millor.

Novament la majordoma sortí i digué a l'home d'Alpens que el mossèn de seguida l'atendria. En entrades i sortides ja havia passat un quart, només en quedava un altre per poder parlar amb el capellà. La desesperació de l'home era tal que la majordoma va tornar a entrar dintre de la rectoria tota esverada i va dir:

- Mossèn, si no surt aquest home parlarà boig.

El mossèn va deixar el plat i va sortir a veure quin era el motiu d'aquella desesperació:

- Digueu, què us dóna aquest turment?

- Mossèn, deixi's de preguntes i anem ràpid cap al confessional, que ja només em queden deu minuts.

- Home, si el que heu de fer és confessar, podríeu haver-ho fet a Alpens i així estalviar-vos la caminada.

Mossèn, si he vingut a les Llosses és perquè el rector d'Alpens m'ha dit que ell no em podia absoldre, que això només ho podia fer vostè o el sant Pare de Roma.

Després d'escoltar el que l'home d'Alpens li acabava de dir, el rector digué:

- Anem ràpidament cap al confessional que encara hi som a temps, ens queden una mica més de cinc minuts.

Van entrar a l'església i el capellà, tot caminant, es va posar l'estola que sempre portava plegada a dintre de la butxaca. Va entrar dintre el confessional i l'home d'Alpens es va agenollar a terra, tot fent el senyal de la creu, i va començar la confessió. No feia ni dos minuts que estaven confessant, quan el rellotge del campanar de l'església va tocar la una del migdia. I, vatua d'ell, en aquell moment es va desfermar un gran terrabastall dintre de l'església, una terbolina de vent tan fort que va arrossegar el confessional amb el rector i el penitent, tombant els bancs i tot el que trobava al seu pas, de dret cap a la porta de sortida. Enmig del fort vent i gran soroll se sentien uns crits i gemecs que feien posar els cabells de punta. Quan el confessional amb el capellà i el penitent a dintre va arribar just a la porta es va obrir de bat a bat. Llavors el capellà, obrint la porta del confessional es va apuntalar amb els peus en el marxapeu de la porta de l'església i va dir:

- Aquí m'he clavat de peus i no em mouràs. Ni confessional ni penitent no sortiran mai a la força del

temple, sinó que el confessor tornà al seu lloc i el pecador sortirà caminant i absolt dels seus pecats.

Dimoni i capellà no paraven d'intercanviar desafiaments. El Dimoni amb grans renecs i malediccions. El capellà dient que aquella ànima mai no seria propietat dels poders del mal. El Dimoni repetia una i altra vegada, enmig de grans malediccions i la forta ventada, carregada de gemecs i esgarips esgarriposos, que aquell home era seu i se l'enduria a l'infern en cos i ànima. En aquesta situació van passar la suficient estona perquè el temps de propietat demoníaca sobre l'home d'Alpens acabés estant dintre de l'església. Passat el temps assenyalat, el Dimoni ja no podia fer res, perdia tot el poder que tenia sobre aquesta persona. Però això només era per una estona i calia aprofitar-la, ja que, passat un altre període de temps, de nou tornaria a tenir poder sobre ell. Per tant, calia que el capellà aprofités aquesta estona per confessar i absoldre l'home que havia comès el pecat, si ho aconseguia estava salvat.

És per aquest motiu que el Dimoni va intentar treure el confessor fora de l'església, així podria emportar-se la persona que tenien en disputa. I per això el capellà es va fer fort a la porta, perquè sabia que si aconseguia mantenir el confessor a dintre la batalla la tenia guanyada.

El capellà després de donar l'absolució a aquell home li va dir:

- Sort n'has tingut que el vas batejar amb vi, que si ho arribes a fer amb aigua no t'hagués pogut treure del poder malèfic del que estaves lligat.

Aquesta és la història per la qual aquest home d'Alpens estava lligat al Dimoni:

Una vegada hi havia una colla d'homes d'Alpens que a l'hivern anaven al bosc a fer llenya. Un dia al migdia tot dinant va sortir en la conversa que si batejaves un gos fent el mateix ritual com si bategessis una persona, el Dimoni es ficava a dintre de l'animal, i durant tot un any et seguia arreu tot observant el que feies. I just quan es complia l'any, a la mateixa hora que havies fet el bateig, el Dimoni et venia a buscar. Llavors restaves endimoniat de per vida, series un bruixot amb poders demoníacs que durant el temps que el Dimoni et permetés d'estar en aquest món només faries malvestats, portant la malastruga i dissort a moltes famílies. Això ho va explicar un dels llenyataires:

- Com sempre passa, n'hi ha que d'això en deien contes de la vora del foc.
- Pots comptar, això són coses que diuen els capellans per atemorir els que aneu a missa.
- Jo d'això no en faria burla - va dir un altre.
- Doncs, mira, aquí tinc la Cassanella - aquest era el nom del gos que tan mal temps li donaria un any després.

El xicot va cridar la Cassanella i quan la va tenir al seu costat va dir:

- Mireu, ara faré entrar el Dimoni a dintre del gos, així durant tot un any tindré la companyia de Satanàs.

Agafà la botella, desféu la xeremina i, tot tirant-li un bon raig de vi damunt del cap, va pronunciar les paraules amb què es bateja una persona. A partir del mateix

moment en què va acabar de pronunciar les paraules, el Dimoni es va apoderar del gos. El llenyataire que abans havia dit les conseqüències que podia tenir de batejar un gos igual com si es fes en una persona, va dir:

- Just el dia que es compleixi l'any del que acabes de fer i a la mateixa hora el Dimoni et vindrà a buscar i restaràs per sempre més a les seves ordres, si no és que abans de la una del migdia en què es compleixi el termini d'un any tinguis penediment de la burla que acabes de cometre i et confessis.

Per això el rector de les Llosses li va dir:

- Sort que el vas batejar amb vi, que si ho arribes a fer amb aigua no t'hauria pogut absoldre i, per tant, la teva salvació no hauria estat possible.

Els primers dies l'home d'Alpens feia bromes amb el gos i deia als altres treballadors:

- Mireu, mireu, ja li comencen a puntejar les banyes.

Quan el gos el llepava, deia:

- Em sembla que Llucifer ja comença a córrer dintre el meu cos, m'ha semblat veure que sortia de la punta de la llengua de la Cassanella.

Mentre anaven fent llenya, el temps anava passant i no notava res d'especial en el gos com tampoc en ell. I deia:

- Veieu com això són falòrnies.

Els dies anaven passant i no notava res d'estrany, fins al punt que entrat l'estiu ja ni se'n recordava que havia batejat un gos amb vi. Però, després de segar, en veure que la data en què havia fet la burla tot desafiant el

Dimoni s'anava acostant li va començar com una recança, que de mica en mica es va convertir en angoixa. No sabia per què, però no estava tranquil. Quan ja faltaven pocs dies perquè es complís l'any un dels seus companys li va dir.

- Jo per estar més tranquil aniria a veure el capellà i li ho explicaria, no fos cas que arribat el moment no tinguessis temps.

Així és com van anar els fets, el noi va anar a trobar el capellà d'Alpens i aquest li va dir que no li podia pas perdonar aquest pecat. Que per obtenir l'absolució de semblant disbarat calia que anés a veure el rector de les Llosses, que tenia facultats per poder-lo absoldre de tractes amb el Dimoni. El capellà el va absoldre i la cosa va acabar bé.